

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

09. 10. 2023 - 15. 10. 2023

motto týdne:

„Náš Bůh nám dopřál, že se naše oči rozjasnily.“

PONDĚLÍ 09. 10. sv. Dionýsia a druhů, biskupa, mučedníků

Lk 10,25-37; Žl Jon 2,3.4.5.8 Komentář: **Jon 1,1 – 2,1.11**

Jonášova tvrdohlavost a odpor k Božímu záměru nikam nevedou. Svou modlitbou ve skrytosti „velké ryby“ se však Jonáš otevírá znovu a víc Boží milosti.

ÚTERÝ 10. 10. sv. Daniela Comboni, misionáře

Lk 10,38-42; Žl 130,1-2.3-4.7b-8 Komentář: **Jon 3,1-10**

Tentokrát se Jonáš poučil a jde, kam má. Obyvatelé pohanského Ninive se obracejí. V naději na Hospodinovo milosrdenství je povzbuzuje sám král. Jonáš, pověřený zvěstováním naděje, možná sám Božímu milosrdenství tolik nevěří. Podobnost s naším zvěstováním?

STŘEDA 11. 10. sv. Jana XIII., papeže

Lk 11,1-4; Žl 86,3-4.5-6.9-10 Komentář: **Jon 4,1-11**

Jonášův dialog s Hospodinem může být inspirací pro nás, kdykoli vidíme nenávratně poničené životní prostředí – často naší vinou. Ano, máme větší cenu...

ČTVRTEK 12. 10. sv. Radima, biskupa

Mal 3,13-20a; Žl 1,1-2.3.4+6 Komentář: **Lk 11,5-13**

Po Ježíšově povzbuzení si však musím uvědomit rozdíl mezi modlitbou nevyplněnou a nevyslyšenou. Často totiž Pán ve své velkorysosti dává věci jiné a někdy i na jiná místa.

PÁTEK 13. 10. sv. Chelidony, poustevnice

Jl 1,13-15; 2,1-2; Žl 9,2-3.6+16.8-9 Komentář: **Lk 11,15-26**

Ano, prázdné nitro mám poskytnout Ježíšovi, aby jej vyplnil. Pokud ne, uhnízdí se tam všelicos... To platí zvláště dnes, v době zahlcení komunikačními technologiemi, často přinášejícími do srdce.

SOBOTA 14. 10. sv. Kalista I., papeže a mučedníka

Jl 4,12-21; Žl 97,1-2.5-6.11-12 Komentář: **Lk 11,27-28**

Pokaždé, když slyšíme Boží slovo a zachováváme ho, jsme zvláštním způsobem spojeni příbuzenstvím se samotnou Marií, matkou Ježíšovou.

28. neděle v mezidobí - Cyklus A - 15. 10. 2023

Evangelium 28. neděle v mezidobí mluví o Božím pozvání a odpovědi člověka. Jak reagujeme, když nás někdo zve? Bereme to vážně, je to přijetí s radostí či odmítáme, vymlouváme se? A když nás pozve Bůh? Můžeme dnes připojit modlitbu za ty, kteří prožívají své křesťanství v zajetí vyjetých kolejí, bez ochoty slyšet, kam je Bůh volá.

1. ČTENÍ

Kniha proroka Izaiáše je souborem textů z různých období. Náš úryvek patří do tzv. apokalypsy (kap. 24–27) z 8. stol. př. Kr. Velká vize budoucnosti ve skutečnosti slouží jednak jako varování bezbožných, ale především povzbuzuje věrné, které Bůh jako vítězný král zachrání. A to se týká všech národů!

Iz 25,6-10a

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. Na této hoře sejme závoj, který halil všechny lidi, příkrývku, která kryla všechny národy. Zničí smrt navždy, Pán, Hospodin, setře slzy z každé tváře. Odejme hanbu svého lidu na celé zemi, neboť Hospodin to pravil. V ten den se řekne: „Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy, neboť Hospodinova ruka spočine na této hoře.“

ŽALM 23

Snad nejznámější žalm je vyznáním důvěry v Boha. Liturgie nás zve, aby naše srdce zpívalo stejný chvalo zpěv důvěry.

Odpověď: Smím přebývat v Hospodinově domě na dlouhé, předlouhé časy.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám, – dává mi prodlévat na svěžích pastvinách, – vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout, – občerstvuje mou duši. Vede mě po správných cestách – pro svoje jméno. – I kdybych šel temnotou rokle, – nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou. – Tvůj kyj a tvá hůl, – ty jsou má útěcha. Prostíráš pro mě stůl – před zraky mých nepřátel, – hlavu mi mažeš olejem, – má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí – po všechny dny mého života, – přebývat smím v Hospodinově domě – na dlouhé, předlouhé časy.

2. ČTENÍ

Uvedený text je ze závěru epištoly. Pavel dostal finanční pomoc do vězení a projevuje svoji vděčnost, která však není závislostí na darech. Druhá část textu jsou poslední slova dopisu před závěrečným pozdravem.

Flp 4,12-14.19-20

Bratři! Dovedu žít v odříkání a dovedu žít v hojnosti. Seznámil jsem se důvěrně se vším: se sytostí i hladověním, s nadbytkem i nedostatkem. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodní, že jste mi pomohli v mém

tíživém postavení. A protože můj Bůh je přebohatý, skvěle vám to odplatí skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat. Bohu, našemu Otci, buď sláva na věčné věky! Amen.

EVANGELIUM

Ježíš vjel do Jeruzaléma před velikonočními svátky. Situace je krajně vyhrocená. Jeho slova jsou již velmi ostrá a směřují jako poslední memento k velekněžím. Úryvek má dvě části, které spolu souvisí jen volně. Ježíš v něm otevírá otázku přijetí pohanů do společenství.

Mt 22,1-14

Ježíš mluvil k velekněžím a starším lidu v podobenstvích: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: ‘Řekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojd’te na svatbu!’ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‘Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.’ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: ‘Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?’ On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‘Svažte mu ruce i nohy a vyhod’te ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.’ Mnoho je totiž povolaných, ale málo vyvolených.“

K ZAMYŠLENÍ

Další z podobenství na konci Matoušova evangelia vykreslují závažnost situace. Bůh zve k sobě do své blízkosti především svůj vyvolený národ. Jenže ten jeho pozváním pohrdl. A tak se dostává pozvání také k ostatním lidem bez rozdílu bohatství, osobních dějin, národnosti... Všimněme si vztahu: Bůh, který zve, a reakce pozvaného člověka. Reakcí může být odmítnutí kvůli množství aktuálních starostí, protože máme o věci jinou představu, protože nechceme opustit své bydlo, anebo pohrdání nabídkou... Chudý člověk nemá nic, co by mu zastínilo nabídku. A přeci. I žebrák má svá úskalí. Zmíněný chud’as, který nemá svatební šaty, není kritizován za to, že je chudý. Šat vyjadřuje stav připravenosti, stav srdce. Nečisté, prázdné, marné nebo jen pouze zvědavé srdce tváří v tvář Pánu Pánů nemůže obstát. Pro Boží království se člověk musí plně rozhodnout!